

POSTANOWIENIE

Dnia 29 września 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Beata Gudowska

w sprawie z wniosku B. D.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.
o emeryturę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 29 września 2016 r.,
skargi kasacyjnej wnioskodawcy od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 10 kwietnia 2015 r., sygn. akt III AUa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od B. D. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Oddziału w B. kwotę 120 zł (sto dwadzieścia) tytułem zwrotu kosztów postępowania przed Sądem Najwyższym.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 10 kwietnia 2015 r. Sąd Apelacyjny, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w (...) oddalił apelację B.D. od wyroku Sądu Okręgowego w B. z dnia 21 maja 2014 r., oddalającego jego odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w B. w przedmiocie odmowy ustalenia prawa do emerytury ze względu na nieudowodnienie wymaganego 15-letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach i 25-letniego stażu pracy.

Skargę kasacyjną ubezpieczonego oparto na podstawie naruszenia prawa materialnego przez błędną wykładnię i niezastosowanie art. 6 i 7 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych

(jednolity tekst: Dz.U. z 2015 r., poz. 748 ze zm.) w związku z § 4 ust. 3, § 10 i § 15 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1974 r. w sprawie niektórych praw i obowiązków pracowników skierowanych do pracy za granicą w celu realizacji budownictwa eksportowego i usług związanych z eksportem.

Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazano na występowanie istotnego zagadnienia prawnego, „czy okresy urlopu bezpłatnego, udzielone na podstawie § 10 ust. 4 i § 15 ust. 7 rozporządzenia w sprawie niektórych praw i obowiązków pracowników, po zakończeniu pracy za granicą, zawsze stanowią zwykły urlop bezpłatny u macierzystego pracodawcy, czy też w przypadku braku wypłaty ekwiwalentu za nieudzielenie przez pracodawcę urlopu za granicą, urlop bezpłatny (na czas pracy za granicą) ulega po powrocie pracownika do kraju przedłużeniu odpowiednio o czas nieudzielonego urlopu wypoczynkowego oraz związanego z pracą w godzinach nadliczbowych”.

Podniesiono, że skarga jest równocześnie oczywiście uzasadniona, gdyż zaskarżone orzeczenie w sposób oczywisty narusza przepisy prawa materialnego w skazane w podstawie skargi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, jeżeli istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, jeżeli zachodzi nieważność postępowania lub jeżeli skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Oczywiste jest, że zagadnienie prawne uzasadniające przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.) musi być istotne w tym sensie, że wymaga rozstrzygnięcia, którego dotychczas w judykaturze Sądu Najwyższego nie dokonano. Musi także mieć charakter istotny i ściśle jurydyczny, czyli oderwany od kontrowersji dotyczących dokonanych w sprawie ustaleń lub oceny dowodów, a problem przedstawiony jako przyczyna kasacyjna nie może sprowadzać się do zwykłej wykładni i stosowania prawa ani – oczywiście – do wątpliwości skarżącego odnośnie do prawidłowości rozstrzygnięcia jego indywidualnej sprawy

(por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 16 marca 2009 r., III UK 90/08 i III UK 91/08, niepubl. oraz z dnia 8 września 2008 r., III UK 52/08 i III UK 55/08, niepubl.).

Kwestia poruszona we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania została już jednoznacznie rozstrzygnięta, z uwzględnieniem, że okres urlopu bezpłatnego udzielonego pracownikowi w macierzystym zakładzie pracy w wymiarze równym liczbie nieudzielonych w czasie zatrudnienia za granicą dni wolnych od pracy, przewidziany w § 9 ust. 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1974 r. w sprawie niektórych praw i obowiązków pracowników skierowanych do pracy za granicę w celu realizacji budownictwa eksportowego i usług związanych z eksportem (jednolity tekst: Dz.U. z 1986 r. Nr 19, poz. 101 ze zm., od dnia 10 lipca 1990 r. § 10 ust. 4 tego rozporządzenia, jednolity tekst: Dz.U. z 1990 r. Nr 44, poz. 259 ze zm.), nie stanowi okresu składkowego przewidzianego w art. 6 ust. 2 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (por. uchwałę składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 22 maja 2013 r., III UZP 1/13, OSNP 2013 nr 21-22, poz. 255 oraz wyrok z dnia 9 października 2013 r., I UK 108/13, niepubl.).

Polemika z przytoczonym stanowiskiem Sądu Najwyższego przeczy oczywistości skargi.

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). Orzeczenie o kosztach postępowania przed Sądem Najwyższym wynika z art. 98 § 1 k.p.c.